

A B I T V I, E T R E D I T V I,
F E L I C I B V S,

E P O L O N I A, I N G E R M A N I A M & L I V O N I A M,
S. S A N C T I P O L O N O R V M L E G A T I, V E R E N O B I L I S A C D I-

*serti viri, D. DAVIDIS HILCHEN, Regia civitatis Rigenfis,
Patriæ suæ, Syndici clarissimi,*

E V P H E M I A N,

Quid magis optandum, quàm si præclara vigerent
Secula, quæ priscis sunt adamata viris.
Grata fuere viris, sua quod tunc vivida virtus
Ipsi promerito, præmia iusta daret.
Quippe triumphus erat, si quis robustus ab ense,
Fortiter à patrio, verteret arma, solo.
Sic Fabij, Crassus, sic Quintius, atq; Camillus
Ob res præclaras semper & vsquè vigent.
Et legis lator præstantem lege vetabat
Ipse virum densis nubibus occuliet.
Nec minor est virtus valido munimine vocis
Moenia quæ patriæ condecorare studet.
Est hoc præclarum, dubium nec forte subintrat?
Illud sed præceps alea Martis habet.
Præstitit hoc patriæ sapienti voce Lycurgus,
Qua normæ ciues mentis adesse iubet.
Quid magni referam Demosthenis ora? Periculis
Fulmina quid? Patriæ natus uterq; fuit.
Sic pius Hylchenius, nutricis ad vbera suadæ
Eductus, patriam voce fideq; iuvat.
Vir grauis eloquio, cui dia repagula legum,
Cui Themidis sacræ templa adaperta patent.
Hic sua legatus, Divis, bonus ora Sacratiss
In caula ancipiti rite probata dedit.
O magnum facinus: memorabilis, ardua res hæc
Plena laboris erat, plena decoris erit.
Cernere sic ergo est. quid virtus possit ubique
Cum facit ornatis verba diserta modis
Præmia nunc desunt (pudor heu) virtutis amænæ
Valle sub obscura præmia prisca latent.
Sed tibi adest virtus viuax, Heliconis alumne,
Quæ tua nec tenebris voluere fata sinet.

Salve magnanimùm Procerum, Regniq; Decorū
NON TIBI SED PATRIÆ viuere, vita tua est.
Atria nunc iuris, nec non sacer Ordo Senatus
Foelices Diuos, in tua vota vocant?
Teq; salutiferâ reducem cum voce salutant:
Gratatur cœptis civica turba tuis.
Hoc quoq; quod merito celebratur in Vrbe Lyceū
Carmine adest dulci iubila voce canens.
Gaude R I G A, tuum Columen tua tecta revisit,
Patria iamq; tuus mœnia N E S T O R habet.
Publica vah quoties sonuerunt atria voce,
Communis vindex quando salutis erat.
Publica dehinc quoties resonabunt atria voce,
Communis vindex quando salutis erit.
Vidi ego quam claros agites bona R I G A trium-
Nobilior quoties gratus & hospes adest. (phos
Fas igitur civi merito bene quo mage multo
Publicus H I L C H E N I O contribuatur honos.
A E n e a grande tonent tormenta, & ferrea longè
Pondera, sulphureis ignibus, acta volent.
Inde Magistratus bona, fac, pars, accipe eundem,
Acceptumq; suæ limine siste domus.
Munera mitte virum ciuemq; decentia talem,
Et quacunque potes parte iuuare iuua.
Sed satis est: mecum sincero corde preceris,
Tempora quo vitæ sint diuturna viri.

Deuotè dicit

*Paulus Spandko. A. A. & S. S.
L. L. Studi: Notarius. P. Judi-
cijque Rigenfis. procurator.*

R I G A E,

Apud Nicolaum Mollinum,

Anno 1596.